

1887-01-07

þÿ ' 1 ± ´ Á ± ½ µ ´ ± 1 Ä É ½ ± Ñ Ä Å ½ ¿ ¼ ´ É
þÿ Ñ Å ½ Ä µ » ¿ Í Ñ 1 ½ µ 1 Â Ä · ½ ± Í ¾ · Ñ 1

þÿ • Á µ Å ½ · Ä 1 0 ì Á ì 3 Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8284>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεωμεί
 Αδυναμία
 Ξυλινάματα
 Πεδούλας
 Γιωργάνης Αναγιωπού
~~Κατασκευαστής~~
 Γκουφας ✓
 Ν. Παλαδοπούλος
 Οηφειν

ωορ
 Αρσους
 Δωκιφονές
 Εμπορο
 Κολοσσα
 Βασα
 Χολεφίδια
 Φορολογία

ΑΙ ΔΡΑΝΕΙΑΙ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΩΝ ΣΥΝΤΡΑΧΟΥΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΙ ΚΛΗΜΑΤΟΣ

Τῆς Συντάξεως τῆς «Ἀληθείας»
 πολλὰ καὶ χθίσματα ἐκφώνητε, κείμενα κινεῖται, ἀπορροφῆται ἐν ταῖς ἡμερῶσι περὶ παντοίων ἐγκαλημάτων καὶ ἰδίας περὶ κλεπτῶν. Ἐργάτως λοιπὸν ἐν τῷ ὑπ. αὐθιγῶν, 356 φύλλῳ τῆς «Ἀληθείας» ἀνεγνώμεν διατριβὴν τινὰ ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἰ ἀδράνειαί τῶν Ἀστυνομιῶν συντελεσθῆναι εἰς τὴν πόλιν κατ' ἐγκαλημάτων» δι' ἧς ὁ κ. διατριβογράφος ἀπαδεύει τὰ πάντα.

Ταύτην λοιπὸν καὶ ἐγὼ ἀναγνούς, καὶ μὲ τὰς ἰδέας τοῦ Ἀξιοτίμου διατριβογράφου πληρέστατα συμφωνῶν, παρακάλω ἵνα δημοσιεύσῃτε τὰ ταῦτα ὑπ' ἐθούνη μου.

Ὅτε τὴν προκαλεθούσαν Κυριακὴν 6)18 ἰουλοῦ ἀνθρώπος τις ἐπέστρεφεν ἐκ τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἁγίου Νικολάου πῶλεψε νὰ περάσῃ εἰς Ἀρσους διὰ νὰ θεωρήσῃ ἐργασίαν τινὰ τὴν ὁποίαν εἶχε. Τὴν νύκτα λοιπὸν τοῦ ἀφῆρτα ἐκ τῆς οἰκίας εἰς ἣν κατέλυσεν καὶ ἔτις κερταί ἐν τῷ μέσω τοῦ χωρίου τὴν μοιλαχὰ του μαζί μὲ τὸ στρατοῦριν, τὸ αὐτὸ δὲ ἐπραξα τὴν ἐπιούσαν εἰς ἄλλον τινὰ ἀπὸ Πεδούλαν τῆς Μυριανθοῦσης. Το νόστιμον δὲ εἶναι διὰ ταῦτα πάντα διεπράττοντο ἐν ὄμματι τῆς Ἀστυνομίας, διότι τὰς ἰδίας νύκτας διέτριβεν ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ὁ Μαυδέρης τῆς ἐπαρχίας Αὐδήμου μαζί μὲ ἕνα λαπιτιὸν τὴν ἐπιούσαν λοιπὸν οἱ παθόντες χωρὶς νὰ ἴδωσιν ἄ καὶ ὁ λὴν τὴν νύκτα διαπραχθέντα ὑπηγαν θάως καθῶσι τὰ ζῶα τῶν ὄτων νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον τῶν ἀλλὰ τὰ ζῶα ἔπηγαν νὰ σταθεύσῃ ὑπ' ἄλλων τῶν ἀγγαστῶν κίρλων ὁδηγούμενα ἐν ᾧ οἱ πραγματικαί τῶν κύριοι ἐλομῶντο ἡσύχως πρὸς τὸν λειπὸν τῆ δὲ κακέισε ἀλλὰ ἔσθ' ἂν λάπη καὶ ἀν' ἄλλων τότε

νά ἐρωτήσουν τὰ φαντάσματα πρὸς
νά προσφέρουν θυσίαν διὰ νὰ ἐξιλεώ-
σονται πρὸς θεοῦ· ὡς δὲ ἐμάρτυρον ἡ
Πυθία εἰς ἀπάντησιν ἐρώσῃ τὸν ἐξῆς
χρησμον διὰ νὰ λησθῇ ἡ πρώτη μου-
ρικὰ πρὸς νὰ σταλῇ πρὸς τοῦτο εἰς
χρυσούσαντος Ἐπὶ Γεωργίας διὰ νὰ
τὴν φέρῃ· ἡ δὲ δευτέρα πρέπει νὰ
σταλῇ πρὸς ἀσπί· ὡς φαίνεται πρὸ
ταξιδίου εἶναι μακρινόν καὶ οὐκ ἐπι-
ναται εἰς νὰ τὴν φέρῃ· τὰ ζῶα ἦσαν
ἐπέστρεψαν μετὰ δεκά περὶ ἡμέρων τὰ
ξείδιον· ἐπέστρεψαν δὲ μετὰ πρὸς ἐξιλεώ-
σιν των θεῶν· οὐκ ἐγνωρίζω τὸ βεβαι-
ότατον μὴ εἶναι· ὅτι ὁ χρησμός ἐξ-
επληρώθη· ἴσως λοιπὸν ἀποφύγη ἀπο-
δείξις.

Ἄς ἐλθῶμεν ἤδη εἰς δευτέραν ἀ-
πόδειξιν.

Ὅτε παλιν κατ' αὐτὰς ἄλλος τις
ἀνθρώπος Ἰμβρυάκης ἀναγνώστου κα-
λούμενος ἐκόμισε τὸ χρῆμα πρὸς Λε-
μισσάν καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του
διονύκτι· εὐσεύ ἐν τῷ χωρίῳ Κολοσσίων
τὴν νύκτα πρὸς ἐλάττησαν ἐκ τῆς οὐ-
κίας αὐτοῦ ζῶα, τὰ οποία εἰσέτι οὐκ ἐ-
πέστρεψαν πρὸς τὸ ταξιδίου
διὰ νὰ λαβῇ καὶ αὐτὸς χρησμον ἀπὸ
τὴν Πυθίαν· ἀλλ' εἰς τὸ αὐτὸ χωρί-
ον πρὸ δύο ἡμερῶν ἐγγὺς ἔλθει ἀστυ-
νομικός τις ὑπάλληλος καὶ ἠρώτα νὰ
μαθῇ, πὰρὰ των κατοικῶν ἐάν κερ-
σῶνται κλέπτειν εἰς τὸ χωρίον των
ἄλλως νὰ τὸ δώσουν ὑπάγραψιν ὅτι
δὲν ἐγγὺς πρὸς ἀκόμιον· δι' ἐπιλα-
κῶρ τὴν ἐπίδοσαν· καὶ νύκτωρ ἔ-
γνωστός τῶν περιβιβάσαντων ἡμετέ-
ρα καὶ τὴν ἐπέστρεψαν αὐτῶν ἀνω-
τέρω λεχθέν. Πόθεν λοιπὸν προέρχου-
ται ταῦτα ἢ ἐκ τῆς ἀφραγκίας των
Ἀστυνομίων, τὸ κατ' ἐμὲ νομίζω· ὅτι
ἡ Ἀστυνομία οὐκ πρέπει γὰρ ζητῆ-
τοιαύτας ὑπογράφας, ἀλλὰ πρέπει νὰ
προσπαθῇ παντοιοτρόπως· ἢ ἀνακα-
λύπτῃ τοὺς ἐνόχους ἐτελείωσεν καὶ ἡ
δευτέρα ἀπόδειξις τὰ ζῶα οὕτως δὲν
ἐπέστρεψαν εἰσέτι ἐκ τοῦ ταξιδίου
των.

Ἄς ἐλθῇ ἤδη εἰς τὰ μέσον ἢ τρίτη
ἢ καὶ σπουδαιότερα πρὸς ἡμᾶς.

Ἰδῶμεν εἰς δύο τῆς Ἀληθείας
φυλλὰ ὡς καὶ ἡ διατριβογράφος ἀ-
ναφέρει ἐν τῇ διατριβῇ του· ὅτι· ἀ-
ποτελέσματα τῆς δραστηριότητος

των κκ. Ογγλεν εν Ηαφμ και Ν.
Παπαδοπούλου εν Μεσαοριε, πειθου-
γι παντα ανθρωπου οτι το συστημα
τερο πολλα, πολλα, υπο παλλα
εποθει, οπεινεταρ τ' αγαθα, αν
ενεργηται και διεκτεληται υπο
στηριων, αμεροληπτων, και αδωρα-
δοκτητων ατομων.

Πως εμωσ πρεπει να πειθωμεν εκ-
τουραν απο και παραπλευρωσ του
χωρου εν φ εθρεθει ο κ. Ογγλεν δι-
απραττονται υπο των κλεπτων, ερ-
γα τα οποιε προξενουσι θαυμασμον
εις παντα τουσ ακουοντασ, και ιδου
οτε προ ημερων Βασιοι τινεσ διηθου-
νοντο εις Πιρον εις τι μεροσ «Λασιν»
καλουμενον, και το ομοιον κειται εν
τω μετω των χωρων Χολετριων,
Μαμενιων και Σταυροκοννουσ, εις
την Σταυροκοννου εις ην εδρασει ο
κ. Ογγλεν, και κεισ απειλει της
Λασιουσ δυο μερον ανεταρα της
ωρασ, απηνησαν κλεπτασ, τινασ
ωπλισμενουσ, και οι οπειροι μη γνη-
ριζοντεσ τουτο (οτι οηλ ησαν κλε-
πται) καισ ηρωτησεν ο εις εαν εχουν
αδειαν και βαπτουν τουρξια: σταθου
εκει του ειπαγ, βρε να σοθ διαμειν
την ορειαν και κληρονομησας τουσ αυ-
τουσ αποδωρε λαδου παρ αυτων εκ
του καπνου και εκ των φωμιων τα ο-
ποια ειπον τουσ απηνησαν, ελευθερουσ
χηματα εμωσ δεν τουσ εζητησαν
εσθηθεντεσ ημεσ οριε ησαν οριε με-
ουσ. Μετα ουσ εμωσ ημερασ και αλ-
λοσ τισ Βασιοεσ ενφ υπηγενεν εις τα
Χολετρια και επερασεν απο το ιδιον
μεροσ (την Λασιν) απηνησ παρου
διακνησαν εις αυτον τρετ κλεπται
ωπλισ ενοι, εστινεσ λαθοντεσ: οδ ζα-
ον: του απο την ρουταρην δεν τον
τον απηναν να παραωραγ, τατε αι-
τουσ τουσ ειπεσ οιδε θελετε να σαε ζω-
σω οταρ οηλ η φωμι εκεινησ δυωσ
του απηνητησαν τουρξιασ και εισ πα-
ρα το τερεισ και ηργησαν να τον εε-
ταξωσι: οσθηθεσ λαικην και υται οδ,
εβγαλε: οδ βελαατια κτησ πλημα χρο-
μειτων και σαισ οδ εδωσεν οδ βε-
λαγιον περιεχε 325 γρ των οπαων
τα μεν 170 ηταν οικα του, τα δε
αλλα του τα εδωσαν δυο ανθρωποι
εγγωριδ του οει: την μεν ληραν
Αγγλ (1172 γρ) και ο αλλοσ τα εν-
απομεινοντα 23 ρ δια να τα εωσ

εις Χαλέτρικα. Κύριος δ' οίδα πόσαι
ψυχαὶ θὲ ἐκείνων ἐπὶ αὐτῶν τῶν
χρημάτων. Πῶθεν λοιπὸν προσφύγον
ταῖς ψαῖταις. Ἡ ἐξ ἡμετέρας
τῶν Αστυνομιῶν ἀπόδοσις ἀληθοῦς
τῆς πρὸς προϋλαξίν ἐσθρας τῆς συμ-
βαίνουσι τοιαῦτα; Ἐν πρώτοις ὑμῶν,
καὶ εἰς τοιαύτην ἀκρίβειαν πρὸς τῶν
ἡ κυβερνήσις μὴ γινώσκουσα, ἢ
φαίνεται ὅτι τοὺς φόρους μᾶς τοὺς
καμωθέντων ἀλλοῖ ἰκανώτεροι ταύτης,

καὶ ἀπὸ τῆς ἡμῶν ἀπειλοῦσα ἡ-
μᾶς ὅτι θὰ μᾶς κατασχῆ πᾶν ὅτι ἔ-
χόμεν δι' ἡμᾶς ἀπαίσωμέν τούτους, ὡς
συνέβη πρὸ ἡμερῶν μόλις δὲ οἱ τα-
ταίπωροι χωρικοὶ ἤλθον ἐκ Λεμησοῦ,
μετὰ τὸ γένος τοῦ γενομένου
σύλλαλητηρίου, καὶ τὸ ὅτι οἶον εἶπε ὁ
ὑψίστος να εὐδόωσῃ, μόλις λέγω ἤλ-
θον χαριέντες ὅτι θὰ ληθῶσι θερα-
πευτικὰ μέτρα παρα τῶν ἀρμοδίων
πρὸς τὴν τοῦ τόπου, καὶ ἀμέσως
παρουσίαζετο ὁ εἰσπρακτὴρ τῆς Κυ-
βερνήσεως ἢ καλλίτερον «εἰσπρακτὴρ»
καὶ ἔφη φόρους ἀπειλοῦν ἡμᾶς διὰ
τοῦ βήκατος καὶ θριαμβευτικοῦ
ἀλματος ὅτι θὰ μᾶς κατασχῆ τὰ
κτῆματά μας καὶ βλασφημιῶν ἔλεγε
καθ' ἑαυτὸν ὅδ' ἔφη εἰς ἐμὴν ποῦ
δὲν εἶπα μὰ τὸν μου τὰς ἀποφάσεις.
Εἶναι δίκαιον λοιπὸν να διαδραματι-
ζῶνται τοιαῦτα τινά; Πρὸς ὑμᾶς ἀ-
ποτεινόμεθα, ὡ ἀξιότιμοι Βουλευταί,
πρὸς ὑμᾶς ὡ ἀρετῆς τοῦ Νομοῦ Συμ-
βουλίου μὲν ἀποστάτε, κοπιάσατε,
παροτρῶσατε τὰ δικαίά μας εἰς τοὺς
ἀρμοδίους, καὶ βεβαίως τὰ θέλετε
ἀντ' ἀμεφῆ πᾶρα τοῦ δικαιοκρίτου
θεοῦ, διότι ἀρ' ὑμῶν ἐξήρηται ἡ
ἡ σωτηρία ἢ ἡ ἀπώλεια ἡμῶν.

Ταῦτα λέγον.
22.12.87.